

homenatge Carles Sabater

Bea Cabezas

El 27 d'abril a les nou del vespre al Palau Sant Jordi de Barcelona es retrà homenatge a Carles Sabater.

OPINIO

11

Fugint del partit

Pere Martí

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Cañis

13

El pla de bellesa de Rato

Miquel Ramon

15

Mai no estarem actualitzats

Xavier Duran

16

Embriagueses il·lustrades

Martí Domínguez

17

Kosovo o la darrera...

Jordi Armadans

18

Al·là bab Al·lah

Ramon Barnils

Carmen la campanera

J. J. Pérez Benlloch

Sant Jordi

Pau Viciano

19

La deriva del kemalisme

Llibert Ferri

L'exhumació de R. Calvi

Xavier Vinader

71

Saber llegir

Isabel-Clara Simó

82

Sicília 1: la Vucciria

Joan Francesc Mira

25 d'Abril a València

Les commemoracions del 25 d'Abril tornen a concentrar a València els sectors més actius i compromesos amb la normalització del país i la recuperació de les llibertats nacionals al País Valencià. Però, aquesta vegada, els diferents actes tindran un perfil renovat perquè els organitzadors (Acció Cultural del País Valencià i la Institució Joan Fuster) han volgut situar la cita al cor del debat sobre la construcció europea i fer explícita l'opció inequívoca per l'Europa dels pobles —dels pobles lliures, que diu la convocatòria—, com a alternativa democràtica a l'Europa dels vells estats, molts dels quals debaten ara mateix cap a on han d'anar.

Sense deixar al marge la perspectiva de reivindicació nacional i històrica del 25 d'Abril, l'enfocament internacional de la diada d'enguany és un salt endavant, un salt qualitatiu, perquè l'esforç i els anhels dels participants en els actes tinga concreció en un missatge unitari i de futur, inscrit en la realitat actual d'Europa. I precisament en uns moments en què les diferents convocatòries electorals cridaran aviat els ciutadans a les urnes per a pronunciar-se sobre la ciutat que volen, el país que volen, l'Europa que volen.

Perquè la construcció europea passa per moments crucials i decisius. La moneda única i el marc econòmic comú signifiquen una ocasió única per construir també un espai de vida, cultura i política comunes. La simple modernització dels vells estats per adaptar-los a les noves realitats, sense sotmetre'ls a una revisió profunda i sense complexos, seria desapropiar

tristament aquesta oportunitat. Seria imperdonable, ara que les institucions i els mecanismes democràtics podrien garantir més que mai un procés pacífic i civilitzat de recuperació de les llibertats nacionals, que enriquiria sens dubte el patrimoni cultural i polític comú.

És evident que al continent europeu encara hi ha massa pobles que, institucionalment, no tenen cara ni veu a l'Europa oficial. I molt sovint aquesta realitat camufla situacions

de desigualtat de tracte cultural, polític i també, de vegades, econòmic. En definitiva, tracte desigual vol dir discriminació, pals a les rodes del progrés social i cultural, que no encaixen amb la igualtat de tracte dels ciutadans i dels pobles que pretenen garantir les lleis.

No falta tant per l'Europa dels pobles. O falta molt,

segons com es mire. Per això és oportú recordar als polítics quina és la realitat i quins són els desitjos dels pobles sense estat. La manifestació i el concert a la plaça de bous del dia 24 a València volen ser especialment simbòlics en aquest sentit, i per això s'hi aplegaran valencians, catalans i balears, com cada any, a més de bascos, gallecs, gal·lesos i representants d'altres pobles europeus. Per a deixar-ne constància, per primera vegada el concert serà retransmès en directe per les televisions catalana, basca, gal·lesa i flamenca.

Que siga a València no és casual. És necessari, quan les agressions a la llengua i les incomprensions cap als drets del País Valencià com a poble són tan freqüents que han esdevingut una anècdota quotidiana. ■

“Enguany se situa al cor del debat sobre la construcció europea, i fa explícita l'opció inequívoca per l'Europa dels pobles lliures, com a alternativa a l'Europa dels vells estats.”